

A la pregunta d'amb qui tenia previst passar la nit de Cap d'Any, feta al diari digital dilluns passat, el 22 per cent dels 1.131 lectors que van respondre, deia que ho passaria tot sol. És una anècdota que mostra com la soledat no desitjada és un dels problemes socials en creixement a la nostra societat. Al marge de l'efecte col·lateral sobre l'habitatge, hi ha un increment de les demandes d'atenció a serveis socials, a Càritas o entitats

Terra de Vent

Josep Bagur

EL VIRUS DE LA SOLEDAT

com la Creu Roja, que ja dedica bona part dels seus recursos a donar resposta a aquesta necessitat.

Les estadístiques de la Fundació Once coincideixen amb l'enquesta d'«**Es Diari**». Hi ha un 20 per cent dels espanyols que pateix la soledat, que s'incrementa per damunt del 25 per cent quan es refereix a joves de 16 a 29 anys i es duplica quan es parla de persones amb alguna discapacitat. Una de les conclusions és que les pantalles no fan companyia, sinó que són

un factor d'aïllament, en canvi, la meitat dels enquestats pensa que la Intel·ligència Artificial els pot ajudar a sentir-se acompanyats. L'experiència de Creu Roja demostra que és així, que un assistent virtual ajuda a millorar la qualitat de vida de les persones que viuen soles, amb un cost baix.

El problema ja provocat una reacció. Hi ha persones que s'ofereixen com a voluntàries per acompanyar les que se senten soles, en moments diferents, com per exemple en les visites al met-

ge. Moltes persones soles són grans. Són aquelles que podrien estar a una llista d'espera per entrar en un centre geriàtric, però no tenen opcions d'entrar-hi perquè no hi ha prou places, ni n'hi haurà en el futur per atendre una demanda en creixement. Per tant, s'hauran de trobar altres alternatives, altres formes d'acompanyar que siguin viables econòmicament si les ha d'assumir l'administració pública. Són demandes que el futur no resoldrà per si sol. La soledat necessita respostes.